

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-22/18

TopFit eV
a
Daniele Biffi
proti

Deutscher Leichtathletikverband eV

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Darmstadt)

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. júna 2019

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Články 18, 21 a 165 ZFEÚ – Súťažný poriadok športového zväzu – Účasť amatérskeho športovca, ktorý má štátnu príslušnosť jedného členského štátu, na národných majstrovstvách iného členského štátu – Rozdielne zaobchádzanie na základe štátnej príslušnosti – Obmedzenie voľného pohybu“

1. *Občianstvo Únie – Ustanovenia Zmluvy – Osobná pôsobnosť – Štátny príslušník jedného členského štátu venujúci sa súťažne amatérskeho športu v hostiteľskom členskom štáte – Začlenenie*
(Články 18, 21 a 165 ZFEÚ)

(pozri body 27 – 35)

2. *Všeobecné a odborné vzdelávanie, mládež a šport – Ustanovenia Zmluvy – Uznatie spoločenskej dôležitosti amatérskeho športu v Únii – Faktor integrácie do spoločnosti hostiteľského členského štátu*

(pozri bod 33)

3. *Občianstvo Únie – Ustanovenia Zmluvy – Pôsobnosť – Súťažný poriadok športového zväzu – Začlenenie*
(Články 3 až 6, 18 a 21 ZFEÚ)

(pozri body 36 – 40, 52, 53)

4. *Občianstvo Únie – Rovnosť zaobchádzania – Diskriminácia založená na štátnej príslušnosti – Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov – Súťažný poriadok športového zväzu obmedzujúci účasť amatérskeho športovca s občianstvom iného členského*

*štátu na národných majstrovstvách členského štátu – Obmedzenie – Odôvodnenie –
Proporcionalita – Posúdenie vnútroštátnym súdom
(Články 18, 21 a 165 ZFEÚ)*

(pozri body 44, 46 – 50, 52 – 54, 59, 60, 63, 66 – 67 a výrok)

Zhrnutie

Čiastočné vylúčenie štátnych príslušníkov iných členských štátov z nemeckých majstrovstiev v ľahkej atletike amatérov v kategórii seniorov môže byť v rozpore s právom Únie

V rozsudku TopFit a Biffi (C-22/18), vyhlásenom 13. júna 2019, Súdny dvor podal výklad článkov 18, 21 a 165 ZFEÚ v rámci sporu medzi amatérskym športovcom s talianskou štátnou príslušnosťou a Nemeckým zväzom ľahkej atletiky, ktorý sa týka podmienok účasti štátnych príslušníkov iných členských štátov na nemeckých národných majstrovstvách v amatérskom športe v kategórii seniorov.

Podľa Súdneho dvora tieto ustanovenia bránia predpisom národného športového zväzu, podľa ktorých sa občan Európskej únie, štátny príslušník iného členského štátu, ktorý už mnoho rokov býva na území členského štátu, v ktorom sídli tento zväz, kde sa amatérsky venuje behu v kategórii seniorov, nemôže zúčastniť na národných majstrovstvách v týchto disciplínach za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto členského štátu alebo sa ich môže zúčastniť len „mimo umiestnenia“ alebo „bez umiestnenia“, bez možnosti prístupu do finále a bez možnosti získať titul národného majstra, pokiaľ takéto predpisy nie sú odôvodnené objektívnymi dôvodmi primeranými legitímne sledovanému cieľu, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

Súdny dvor totiž na úvod konštatoval, že občan Únie, akým je amatérsky športovec, o akého ide v prejednávanej veci, ktorý využil svoju slobodu pohybu, sa môže oprávnené odvolávať na články 18 a 21 ZFEÚ v rámci svojej praxe amatérskeho športovca súťažiaceho v spoločnosti hostiteľského členského štátu. V tejto súvislosti sa Súdny dvor odvolal najmä na úlohu športu ako faktora integrácie do spoločnosti hostiteľského členského štátu, ktorú odráža článok 165 ZFEÚ.

Súdny dvor následne konštatoval, že pravidlá národného športového zväzu, ktorými sa riadi prístup občanov Únie k športovým súťažiam, podliehajú pravidlám Zmluvy, najmä článkami 18 a 21 ZFEÚ. V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že dodržiavanie základných slobôd a zákaz diskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovené Zmluvou sa vzťahujú aj na pravidlá neverejného charakteru, ktorých cieľom je regulovať kolektívne zamestnávanie a poskytovanie služieb. Táto zásada sa uplatňuje aj vtedy, keď skupina alebo organizácia má určitú právomoc nad jednotlivcami a môže pre nich stanoviť podmienky, ktoré oslabujú výkon základných slobôd zaručených Zmluvou.

Na záver Súdny dvor rozhodol, že v tejto veci ide o rozdielne zaobchádzanie, ktoré môže obmedziť slobodu pohybu dotknutého amatérskeho športovca v zmysle článku 21 ZFEÚ tým, že aj v prípade, že tento športovec spĺňa podmienky týkajúce sa požadovaného športového výkonu a má právo zúčastniť sa športových pretekov z dôvodu príslušnosti ku klubu pridruženému k národnému zväzu ľahkej atletiky po dobu aspoň jedného roka, môže sa stať, že mu z dôvodu štátnej príslušnosti bude zamietnutá účasť na národných majstrovstvách amatérov v behu na krátke vzdialenosti v kategórii seniorov alebo mu bude povolená len čiastočná účasť. Súdny dvor dodal, že súťažný poriadok športového zväzu, o aký ide vo veci samej, môže rovnako viesť aj k tomu, že športovci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iného členského štátu, než je Spolková republika Nemecko, budú športovými klubmi, ktorých sú členmi, podporovaní menej než športovci, ktorí

sú nemeckými štátnymi príslušníkmi, keďže tieto kluby môžu mať menší záujem investovať do športovcov, ktorí nie sú oprávnení zúčastniť sa národných majstrovstiev, a z tohto dôvodu sa športovci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, môžu horšie integrovať do športového klubu, ktorého sú členmi, a v dôsledku toho aj do spoločnosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.

Obmedzenie slobody pohybu občanov Únie však možno podľa Súdneho dvora odôvodniť len vtedy, ak je založené na objektívnych kritériách a je primerané legitímnemu cieľu, ktorý príslušné právne predpisy sledujú, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. Je pravda, že sa zdá legitímne vyhradiť udelenie titulu národného majstra v určitej športovej disciplíne vlastnému štátnemu príslušníkovi, keďže tento prvok štátnej príslušnosti je možné považovať aj za náležitosť titulu národného majstra. Je však dôležité, aby obmedzenia, ktoré vyplývajú zo sledovania uvedeného cieľa, boli v súlade so zásadou proporcionality, keďže uvedený cieľ neodôvodňuje ľubovoľné obmedzenie účasti cudzích štátnych príslušníkov na národných majstrovstvách. Prislúcha vnútroštátnemu súdu preskúmať, či na to prípadne existujú dôvody, berúc do úvahy cieľ vyplývajúci zo spoločného výkladu ustanovení článku 21 ods. 1 ZFEÚ a článku 165 ZFEÚ, sprístupniť viac súťaže a dôležitosť začlenenia obyvateľov, a to najmä tých dlhodobých, v hostiteľskom členskom štáte. V každom prípade platí, že ak existuje mechanizmus týkajúci sa účasti športovca, ktorý nie je štátnym príslušníkom na národných majstrovstvách, a to aspoň v kvalifikačných kolách a/alebo mimo umiestnenia, úplné nepripustenie takéhoto športovca na takéto majstrovstvá z dôvodu štátnej príslušnosti sa javí ako neprimerané.